

реальною перешкодою у справі ефективної реалізації трудовим правом своєї захисної функції. Тому природно потребують дослідження відносини по застосуванню праці за суміщенням професій (посад), перегляду їх сутності та захисту, а також по вдосконаленню їх правового регулювання в умовах ринкової економіки.

Все це дозволяє стверджувати, що дослідження особливостей правового регулювання праці за суміщенням професій (посад) на сучасному етапі розвитку українського суспільства набуває особливого значення та актуальності.

Необхідно, на основі комплексного аналізу досягнень науки трудового права, вітчизняного законодавства та правозастосовчої практики: Конституція України, міжнародно-правові акти, Кодекс законів про працю України та інші закони України, нормативно-правові акти Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, міністерств і відомств України, законодавчі та нормативно-правові акти радянського періоду, визначити правові дефініції, розкрити сутність та особливості праці за суміщенням професій (посад) в сучасних умовах, сформулювати нові підходи і внести пропозиції щодо удосконалення правового регулювання суміщення професій (посад), а також правозастосовчої практики у цій сфері.

Об'єктом є відносини, що виникають в процесі реалізації працівником здатності до продуктивної праці за суміщенням професій (посад).

Список використаних джерел

1. Головань Т.Г. Поняття та ознаки суміщення професій (посад) // Збірник наукових праць Харківського державного педагогічного університету ім.Г.С. Сковороди, Серія ПРАВО. - Вип.7. - 2006. - С.45-51.

2. Головань Т.Г. Зміст трудової функції при суміщенні професій (посад) // Збірник наукових праць «Актуальні проблеми політики». - Вип. 28. - 2006. - С.315-319.

Організаційно-правові засади здійснення дозвільної системи органами внутрішніх справ України

Чорнобривцева Ю.І., курсант навчально-наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки, психологічної служби та Національної гвардії України НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук *Горбунова О.Ю.*

Під правовим регулюванням діяльності органів внутрішніх справ по здійсненню дозвільної системи слід розуміти комплекс юридичних засобів, за допомогою яких держава визначає їх права та обов'язки в зазначеній сфері.

Правову основу здійснення органами внутрішніх справ дозвільної системи становлять чисельні нормативні акти різної юридичної сили. Сучасне законодавство України йде шляхом розширення повноважень органів дозвільної системи. Так, змінами, які було внесено до

Положення про дозвільну систему, з кола її предметів вилучили наркотичні, психотропні й радіоактивні речовини. Тепер порядок обігу цих речовин повністю врегульований відповідними законами й підзаконними нормативними актами відомчої спрямованості.

Повноваження органів внутрішніх справ у сфері забезпечення виконання правил дозвільної системи врегульовано численними нормативними актами різної юридичної сили, тільки наказів МВС України серед них нараховується більше двадцяти. Їх необхідно систематизувати, що дозволить уніфікувати ряд положень, усунути розбіжності, повторення, прогалини і, врешті-решт, полегшити використання правових норм, які регулюють здійснення дозвільної системи.

Слід зазначити, що дозвільна система – це регламентований правом порядок виготовлення, придбання, обліку й використання спеціально визначених предметів, матеріалів і речовин, а також відкриття та функціонування окремих підприємств, майстерень і лабораторій з метою охорони інтересів держави й безпеки громадян.

В Україні з метою охорони безпеки й порядку дозвільна система діє в різних сферах економічного, адміністративно-політичного та культурного життя. Так, у інтересах забезпечення безпеки судноплавства суднохідні інспекції дозволяють або забороняють плавання суднам, спорудження мостів, запруд та інших надводних чи підводних, а також берегових споруд; дозволяють або призупиняють рух суден, які не укомплектовано екіпажем або не обладнано згідно з чинними правилами, або судна, технічний стан яких загрожує безпеці судноплавства та людей і майна, що перебувають на ньому. Дозвільну систему застосовують також з метою використання нових лікувальних засобів, радіоактивних речовин тощо.

Основне значення діяльності органів внутрішніх справ по здійсненню дозвільної системи полягає у її профілактичній спрямованості. При цьому мається на увазі попередження не тільки і не стільки адміністративних правопорушень, а й багатьох злочинів, на що звертається увага в кримінологічній літературі.

Отже, дозвільна система, яку здійснюють органи внутрішніх справ, відіграє важливу роль в їх повсякденній, безперервній діяльності по охороні правопорядку і боротьбі з правопорушеннями, і ця роль має тенденцію до постійного зростання.

Виходячи із сказаного можна зробити висновок, що адміністративна діяльність органів внутрішніх справ (зовнішня) - це визначена нормативними актами виконавчо-владна діяльність, спрямована на забезпечення особистої безпеки громадян, захист їх прав і свобод, законних інтересів організацій та практичне здійснення встановлених державою заходів по охороні громадського порядку, громадської безпеки та боротьбі з правопорушеннями.

Дозвільна система займає важливе місце в адміністративній діяльності органів внутрішніх справ, проте вона не може бути зведена тільки до особливої форми цієї діяльності. На нашу думку, дозвільну систему можна розглядати в трьох площинах. З одного боку, це, так би мовити, «дозвільний порядок», який регламентує певні юридичні дії, що здійснюються різними суб'єктами, з іншого – специфічна діяльність державних органів з організації нагляду та контролю за здійсненням спеціальних правил функціонування деяких об'єктів господарювання, а також поводження з предметами та речовинами підвищеної небезпеки, безконтрольне зберігання та використання яких може завдати суттєвої шкоди суспільним інтересам. В третьому випадку дозвільну систему доцільно розглядати як засіб забезпечення реалізації фізичними та юридичними особами прав щодо використання (користування) предметів, матеріалів та речовин, які знаходяться в обмеженому використанні.

Правову основу здійснення органами внутрішніх справ дозвільної системи становлять чисельні нормативні акти різної юридичної сили. Сучасне законодавство України йде шляхом розширення повноважень органів дозвільної системи. Так, змінами, які було внесено до Положення про дозвільну систему, з кола її предметів вилучили наркотичні, психотропні й радіоактивні речовини. Тепер порядок обігу цих речовин повністю врегульований відповідними законами й підзаконними нормативними актами відомчої спрямованості.

Повноваження органів внутрішніх справ у сфері забезпечення виконання правил дозвільної системи врегульовано численними нормативними актами різної юридичної сили, тільки наказів МВС України серед них нараховується більше двадцяти. Їх необхідно систематизувати, що дозволить уніфікувати ряд положень, усунути розбіжності, повторення, прогалини і, врешті-решт, полегшити використання правових норм, які регулюють здійснення дозвільної системи.

Потребує удосконалення правове регулювання порядку видачі дозволів органами внутрішніх справ, оскільки в наш час такий порядок врегульовано багатьма нормативними актами, причому, різної юридичної сили, зокрема Верховної Ради України, Кабінету Міністрів, МВС України. Такий стан речей навряд чи можна визнати задовільним. Адже, наприклад, правила видачі дозволів на придбання та зберігання (носія) вогнепальної зброї визначено наказом МВС, а газової зброї – постановою Кабінету Міністрів, що, звичайно є нелогічним. Тому, на нашу думку, правове регулювання дозвільних адміністративних послуг повинно бути закріплене в єдиному законі, наприклад, у Законі України «Про адміністративні послуги населенню» або Адміністративно-процедурному кодексі України.

Більш чіткого нормативного врегулювання потребують повноваження органів внутрішніх справ щодо здійснення контролю за обігом наркотичних, психотропних, сильнодіючих і отруйних речовин, дозволи на виробництво, реалізацію, придбання, зберігання та використання яких видаються іншими державними органами, однак контролюючі функції покладаються також на органи внутрішніх справ.

Також, вважаємо за недоцільне прийняття на сьогоднішньому етапі розвитку суспільства проекту Закону України «Про дозвільну систему у сфері поводження з і спеціально визначеними видами зброї, бойовими припасами, засобами індивідуального захисту, активної оборони, вибуховими матеріалами промислового призначення». Даний законопроект «абсолютно не на часі». Наші громадяни ще не готові до цього, і ухвалювати такі рішення в суспільстві, враженому безробіттям, низькими зарплатами, алкоголізмом і низьким рівнем загальної культури, в тому числі правової, не є доречним.

Антикорупційна діяльність. зарубіжний досвід боротьби

Тютюнник Р.С., курсант навчально-наукового інституту підготовки фахівців для експертно-криміналістичних підрозділів НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Сокиран М.Ф.*

Корупція в останній час впливає на всі сфери та рівні життєдіяльності сучасного українського суспільства і фактично стає його атрибутом. Корупція являє собою серйозну загрозу національній безпеці країн і тягне за собою серйозні негативні економічні, соціальні та політичні наслідки.

У другій половині ХХ століття корупція перетворилася в принципово значиму проблему в умовах глобалізації. Тема боротьби з корупцією перейшла з розряду національної в розряд міжнародної. Боротися локальними методами з руйнівними наслідками корупційної діяльності стало практично неможливо.

В останні 15 років проблема корупції перебуває в центрі уваги як суспільства в цілому, так і політиків, учених і правозастосовників зокрема. На сьогоднішній день це вже серйозна міжнародна проблема, яка вимагає спільного міжнаціонального підходу і потребує певних антикорупційних інструментів, що носять глобальний характер. Корупція не визнає національних кордонів. Тому вивчення і аналіз світової практики боротьби з корупцією має важливе значення.

Боротьба з корупцією не просто так перетворилася на проблему міжнародної важливості. Головним критерієм при винесенні даного питання на порядок денний міжнародної спільноти став все наростаючий вплив цього явища на глобальний розвиток. Transparency